

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.466/2025/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (cím1.; eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Alperes képviselője:	Dr. Lajos Károly kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám)
A fellebbezéssel támadott határozat	Győri Törvényszék 6.K.700.967/2025/9. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 54.000 (ötvennégyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. szeptember 1. és 2024. december 31. közötti időszakban (a továbbiakban: peresített időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a település1 Rendőrkapitányság (település2 Rendőrőrs) állományában, körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot; működési körzete település3 település volt. A felperes a peresített

időszakban a körzeti megbízotti munkaköre ellátása mellett rendszeresen látott el a körzeti megbízotti munkakörén kívüli szolgálati feladatokat (járőr, járőrszolgálat, átkísérések, előállított őrzések, kísézői feladat, TIK küldések, elővezetések, rendezvénybiztosítás stb.). A többletfeladatok ellátása miatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében a peresített időszakra bruttó 1.082.200 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kereseti kérelme jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint (5) bekezdésére hivatkozott. A megbízási díj igényelt havi mértékét az illetményalap 100%-ában, vagyis havi 38.650 forintban jelölte meg. Keresetéhez részletes kimutatást csatolt az ellátott feladatokról és arra hivatkozott, hogy a többletfeladatok ellátása nem felelt meg a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 21. és 22. pontjainak, mivel a működési körzetéből történő elvonás csak eseti jellegű lehet, továbbá a KMB szabályzat a munkáltató számára csak a működési körzetéből történő elvonásra biztosít lehetőséget, nem más beosztás ellátására.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság az alperest a perbeli időszakra 1.082.200 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35. § (6) bekezdésére, továbbá a KMB szabályzat 21. és 26. pontjaira alapította. Rögzítette, a felek között a perben nem volt vitatott, hogy a felperes a pertárgyi időszakban működési körzetén, azaz az illetékességi területén kívüli járőri, járőrvezetői, járőrszolgálati feladatokat, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísézői feladatokat TIK küldéseket, rendezvénybiztosítási feladatokat is ellátott. Kiemelte, hogy a BMr1. 2. számú melléklete elkülönítve nevesíti a körzeti megbízott, járőrparancsnok, járőr, járőrtárs munkaköröket. A BMr1. 2. számú melléklete szerint meghatározott beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, azonban a munkaköri feladatok meghatározása a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a BMr1. rendeletben meghatározott beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, azonban a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. A munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett

más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és díjazásra való jogosultságát. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása tekintetében rámutatott, hogy a Hszt. és a BMr1. szabályainak sérelme nélkül nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Tévesnek ítélte az alperesnek a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára történő hivatkozását. Érvelése szerint e szabály semmiképp nem értelmezhető úgy, hogy az a megbízási díjra való jogosultságot szűkítené akként, hogy kizárólag a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli, beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátása esetén járna többletdíjazás; ez a megbízási díjra való jogosultság indokolatlan szűkítését eredményezné. Ily módon a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett a 71. §-ban rögzített rendelkezéseket kell alkalmazni. Megállapította, hogy a beosztásához nem tartozó feladatok a felperes szolgálati idejének jelentős részét kitették, melyek egyben jelentős többletmunkát is eredményeztek, így a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjigény a teljes peresített időszakra megalapozott. A keresetben megjelölt 100%-os mértéket a többletfeladatok ellátásával arányosnak értékelte.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte; másodlagosan pedig – a jogalap fennállása esetére – a megbízási díj 50%-os mértékben történő megállapítását kérelmezte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályok alkalmazásával nem helytálló következtetést vont le, tévesen állapította meg, hogy a felperes a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó, az állománytábla szerinti más munkakörökhöz kapcsolódó feladatok ellátásáért megbízási díjra jogosult. Érvelését arra alapította, hogy a BMr1. 2. számú mellékletében a szolgálati beosztások megnevezése található csupán, azok tartalmára vonatkozóan semmilyen norma nem rögzít követelményeket. Az elsőfokú bíróság azt is tévesen állapította meg ítéletében, hogy (a 2023. február 1. napját követő időszakra) a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő rendelkezés nincs összefüggésben a Hszt. 71. §-ban meghatározott megbízás rendelkezéseivel és az ellentételezés nem feleltethető meg a megbízási díjnak.

[5] A másodlagos fellebbezési petituma körében kifejtette, hogy a megbízási díj megállapításánál fő szempont a végzett feladattal való arányosság; az elsőfokú bíróság által megállapított 100%-os megbízási díj ugyanakkor nem áll arányban a felperes által végzett feladatok mennyiségével. Az okszerű mérlegelés körében a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékében tartja azt – a jogalap fennállása esetén – megállapíthatónak; mellyel összefüggésben hivatkozott a Kúria Mfv.II.10.516/2017., Mfv.II.10.507/2015/4. és Mfv.II.10.267/2015. számú ügyekben hozott döntéseire.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak indokaival egyetértett; másodfokú perköltség igényét 54.000 forintban jelölte meg.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés nem megalapozott.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor figyelembe vette, hogy az alperes a fellebbezésében eljárási jogszabálysértést nem jelölt, az elsőfokú bíróság ténymegállapításait és bizonyítékértékelését konkrét (a bizonyítás eredményének értékelésével összefüggő) jogszabálysértésre hivatkozással nem támadta, a tényállás jogi értékelése, vitatása és az összecszerűséget befolyásoló mérlegelés megalapozatlansága tekintetében eljárási jogszabálysértést nem állított, kizárólag az elsőfokú ítéletnek a jogalapot és az összecszerűséget egyaránt érintő anyagi jogi megállapításainak felülbírálatát kérte. Ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla az előbbi körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek nem volt olyan eljárási jogszabálysértésre hivatkozása, melyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással, így a fellebbezés korlátaira tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték-értékelés mellett a másodfokú bíróság kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába és (5) bekezdésébe ütközött-e. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[9] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett, ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. A BMr1. 2. számú melléklete külön munkakörként nevesíti a körzeti megbízott, járőr, járőrparancsnok beosztásokat, így ezen beosztások munkaköri feladatai nem moshatók össze, azok korlátlanul nem bővíthetők más beosztás feladataival. Ezen kérdésekről a kúriai gyakorlat már állást foglalt, amelytől a másodfokú bíróság eltérni nem kíván.

[10] A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére. Ugyanakkor amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a BMr1. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119 §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB szabályzat 2. pont e) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoport körzet funkciója csak a 2. pont a) alpont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a BMr1. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezése jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Az elsőfokú bíróság – ítéletéből kitűnően – azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban folyamatosan jelentős többletmunkát végzett (havonta visszatérően a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el), így feladatellátása kétségtől megfelelt a Hszt. 71. § (3) bekezdése 2023. február 1-jétől módosított rendelkezésének is. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napjától hatályos módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne.

[11] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged; ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, amely abban ragadható meg, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges szolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ily módon az elsőfokú bíróság a teljes kereseti időszak vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71 § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[12] A megbízási díjösszege körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét kívánta támadni, azonban a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kógens előírásnak megfelelő eljárásijogszabálysértés megjelölése nélkül. Ez okból az ítéltábla – a fellebbezés tartalmának megfelelő eljárásijogszabálysértés megjelölése hiányában – kizárólag az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezésekre – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére – tekintettel vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg a megbízási díjösszeget; azt azonban az alperes nem fejtette ki,

hogy az általa előadottak ezen jogszabályi rendelkezések tükrében miként támasztják alá, hogy a megbízási díj összegének meghatározása jogszabálysértő módon történt. Az ítéltábla rögzíti, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelő többletfeladat ellátása önmagában megalapozza – legalább a jogszabályban rögzített minimum mértékben – a megbízási díjra való jogosultságot. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás) milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Az alperes fellebbezési érvelése e körben csupán arra szorítkozott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított mérték a feladat mértékével aránytalan, ugyanakkor a fellebbezés a szükséges és fentebb megjelölt érvek bemutatásával teljes mértékben adós maradt. Ily módon a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette. A fellebbezésben felhívott kúriai döntések más jogszabályi környezetben, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (régi Hszt.) talaján keletkeztek, így azok jelen ügyre nem alkalmazhatók. A másodfokú bíróság ezért az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 100%-ában történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[13] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[14] A pervesztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdése a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[15] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdésen c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket (86.576 forint) a Kp.

99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[16] Az ítéltábla fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 22.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró